

# Muammer Kars

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

24.08.2022

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## **Muammer Kars**

Erzurum'un Horasan İlçesinin Karabıyık Köyünde(Mahallesinde) dünyaya merhaba demişim. Benim hayatım da doğmak, yaşamak ve ölmek arasında iki satır çay içme molası kadar. Ardahan da bir Kamu Kurumunda devlet memuru olarak görev yapmaktayım. Evliyim ve 4 çocuğum var

## Akşamlar

Güneş küstü gitti, ay dolunaysız.  
Gönlüme bir hüznün çöker akşamlar.  
Her taraf karardı, kuytu ve ıssız.  
Sessizce gözyaşı döker akşamlar.

Kimse selam vermez, sözler sükûttur.  
Bir karanlık gece, çare umuttur.  
Eller kollar bağlı, diller tutuktur.  
Her gün yüz bin sabır çeker akşamlar.

Canan çekip gider, benlik yok olur.  
Göze uyku girer, bu can yorulur.  
Bir akşam sefası şenlik kurulur.  
Yüreğe bir hüznün diker akşamlar.

"Gözlerim kapıda, kulağım seste".  
Menzile varılmaz yârim aheste.  
İsmi anarım her bir nefeste.  
Yarama tuz biber eker akşamlar.

Dadaşım hasrette, sabır tükendi.  
Geceler çok uzun bekle gör, dendi.  
Bir mektup yazar mı hanımefendi?  
Gökten göz kırpmıyor, ülker akşamlar.

Muammer Kars

## Başını Vermeyenler

Yüreklerinde iman, ruhunda gurur vardı.  
Yusuf Yüzlü Yiğitler, birer birer gittiler.  
Karşısında kahraman olmayan kubur vardı.  
Sırtlarında canları, dünyayı terk ettiler.

Yılmadı, bu milletin evlatları yılmadı.  
Hakkârî'den İzmir'e düşmanlar kazanmadı.  
Güzel yurdum, çok şükür düşmanlara kalmadı.  
Rahat olsun içleri, yurda emanettiler.

Gülbeyaz, Hatçe nine mutlu mesut gülüyor.  
Her gece bin bir hatim ve dualar diliyor.  
Sayenizde düşmanlar sayenizde soluyor.  
Nur yüzlü kahramanlar, cennetlik şehittiler.

Hainlerin inine, girmeli, yıkmalıyız.  
Alını açık gururlu, özgürce bakmalıyız.  
Siz değerli can verdi, biz sahip çıkmalıyız.  
Vatan bayrak diyerek, bir ülkü ürettiler.

Vatan, millet ve devlet, mayamızın harcıdır.  
Rabbimizin katına, şu gidenler yolcudur.  
Emanete sahiplik, boynumuzun borcudur.  
Onlar ölümler değil, yaşayan devlettiler

Muammer Kars

## Kifayetsiz

Bir yudum sevgine yine muhtacım.  
Sana dua dua söz kifayetsiz.  
Sen yürek dermanım, ruhum ilacım.  
Yedi kat semavat öz kifayetsiz.

Gönülde hafakan, yürekte hüzün.  
Yüce sanatlardan, taşar gürbüzün.  
Cennet yeşilinden, gecen, gündüzün.  
Gönülden tutuşan köz kifayetsiz.

Dilimde tutuktur, sözüm, hitabım.  
Sevdama ram olan tek muhatabım.  
Uzamaz, kısalmaz, viran girdabım.  
Merhamete muhtaç, göz kifayetsiz.

İster yırt beynimi, ister ise yan.  
Söyle dayanır mı? Bu gama insan.  
Dadaşım acziyet içinde viran.  
Elmas, yakut gibi töz kifayetsiz.

Muammer Kars

## Nazlıcan

Güneş gözlerinde, açsın sessizce.  
Bahar ol yemyeşil, tele Nazlıcan.  
Nazik gül kokulu, narin ve ince.  
Kemerler yakışır, bele Nazlıcan.

Muhabbet dilime, bal kaymak olan.  
Bu gönül ardından, koşan, yorulan.  
Sımsıcak sevgidir, bu kalbe dolan.  
Gül dikenin batır, ele Nazlıcan.

Bu hasret gönlümde, asırlık oldu.  
Güller çiçek açtı, sarardı soldu.  
Hayalin düşümden yitti kayboldu.  
Düşürdün bir garip hale Nazlıcan.

Bu kimdir diyorsun, hem neyin nesi.  
Sevdana koşarak gitti nefesi.  
Yüreğimin gülü, dağın lalesi.  
Sanmıştım gönlüme, kale Nazlıcan.

Dadaşım yoruldu, karbeyaz oldu.  
Dizinde derman yok, goncası soldu.  
Şu viran alemde koştu yoruldu.  
Sen beni düşüren, dile Nazlıcan.

Muammer Kars

## Ne Yazar

Ruhumda fırtına, öldü düşlerim.  
Gönlüme yeniden girsen ne yazar.  
Harabeye dönmüş, yüzüm, dişlerim.  
Bundan sonra, geri dönsen ne yazar.

Kanım deli akmaz, gözümde fer yok.  
Köprünün altından, sular aktı çok.  
Bu garip yüreğim, artık sana tok.  
Halim, hatırımlı sorsan ne yazar.

Istırap, zül, bana acı vermiyor.  
Sensizlik ruhumu hiç acıtmıyor.  
Uykular firarda geri gelmiyor.  
Gelip bu halimi, görsen ne yazar.

Dadaşım neşeyi, hazzı, bitirmiş.  
Hasret yüreğini, çalmış yitirmiş.  
Bak gör unutulmak ne acı şeymiş.  
Karar kılıp geri gelsen ne yazar.

Muammer Kars

## Nene Hatun (akrostij)

N e kederler gizlenmiş, koskoca yüreğinde.  
E ngel oldun düşmana, hür kaldın enceminde.  
N e acılar çektiniz, yüklesem dağ kaldırmaz.  
E rzurum'da düşman var, yavrusuna aldırılmaz.  
H ainler kurşun sıktı, gözlerini kırpmadın.  
A na dedin, bu yurda kimseye bırakmadın.  
T arihe nokta koydun, mürekkebi silinmez.  
U lu bir diyar gardaş, zalim düşman giremez.  
N ice hain gördük biz, şeydanın ikiz teki.  
A ziziye yas tutmaz, bir gör yiğitlik neki.  
Z illetler korkutamaz, ben bir Dadaş kızıyım.  
İ çtim Cennet Çeşmeden, Şehadete razıyım.  
Z ulmümleri gördüm ben, Ermeni ile Rus'tan.  
İ nce sızı duyduk biz, bak yazıldı bu destan.  
Y üreğimiz burkulur, körpe, civan canlara.  
E mine, Fatma, Ayşe, ağlayan analara.  
T aarih sizi unutmaz, unutmasın tüm canlar.  
A liah'ım sizinledir, ha gayret ha Dadaşlar.  
B ağımsızlık yolunda, ne cefalar çektiniz.  
Y urdumun insanının, gönlüne yerleştiniz.  
A teşlerin közünden, bağımsız vatan çıktı.  
S ancak ve bayraklarla, ahali güller saçtı.  
I ramasın gönülden, Nene Hatun sevdası.  
N ice kutlu yıllara, Hüma kuşu sedası.  
D eveboyunu kalkanı, düşmandan ömür söken.  
A ziziye'ye doğru şahlansın Palandöken.

Muammer Kars

## Ömrümün Gülü

Aklım baştan gitti, demiş unuttum.  
Şimdi neredesin ömrümün gülü.  
Sana bu sevdamla kendim avuttum.  
Söyle ne haldesin ömrümün gülü.

Sözüm kısık bugün, boğazım düğüm.  
Senden ayrılalı hayat kördüğüm.  
Hıdırellez günü yolda gördüğüm.  
Hangi yâd eldesin ömrümün gülü.

Kabuk bağlamıyor sensiz yaralar.  
Çiçek koku vermez tat vermez bağlar.  
Ak düştü saçına, bu garip ağlar.  
Heran gönüldesin ömrümün gülü.

Ah vah etmek seni, geri getirmez.  
Yüreğimi yangın yakar bitirmez.  
Benim kadar seni kimse sevemez.  
Yürekte dildesin ömrümün gülü.

Her saat saniye kulağım seste.  
Şiirler yazarım, yapamam beste.  
Kır şu gururunu gel son nefeste.  
Garibe geldesin ömrümün gülü.

Dadaşım hüznünlü yüreği yanık.  
İdam tezgahında bir onmaz sanık.  
Yâr sana sevdama el alem tanık.  
Unuttum demesin ömrümün gülü.

Muammer Kars

## Sarıkamışta

Bir çarığı vardı, birde mintanı.  
Kar vurdu islandı, Sarıkamış'ta.  
Ne gözyaşı aktı, nede al kanı.  
Doğaya aldandı, Sarıkamış'ta.

Ne bir sığınak var, nede bir koğuk.  
Ahmet, Mehmet dedi, ses boğuk boğuk.  
Bir ayaz var Rabbim, ne acı soğuk.  
İliğe dayandı, Sarıkamış'ta.

Yaz mı? Karakış mı? Güz belli değil.  
Karlara tepe tepe, iz belli değil.  
Ela gözler donmuş, göz belli değil.  
Bilinmez amandı, Sarıkamış'ta.

Dağ, taş pusu kurmuş, kuşlar ağaçlar.  
Boran, tipi vurmuş, hem karnı açlar.  
Kolera ve tifüs, gelmez ilaçlar.  
Bir başka imandı, Sarıkamış'ta.

Aylar olmuş, yorgun argın yollarda.  
Ne dizde takat var, nede kollarda.  
Karlara, sinsi tuzak kurmuş dağlarda.  
Bir beyaz yorgandı, Sarıkamış'ta.

Allahuekber'de bir soğuk çember.  
Rabbim şehit dedi, size muteber.  
Dilerim komşunuz olsun peygamber.  
Dillerde destandı, Sarıkamış'ta.

Analar ağladı, yarlar yanacak.  
Ateş tutuşmadı, yanmadı ocak.  
Hele gel gör gardaş, dağ, taş kol bacak.  
Kaybolan vatandı, Sarıkamış'ta.

Dadaşım unutma yüreğine yaz.  
Her gece yatmadan, dua ve niyaz.  
Günde bir Fatıha, Vallahi çok az.  
Bir tarih doğrandı, Sarıkamış'ta.

Muammer Kars

## Sen Gidince

Sen gidince neler neler değişti bu yürekte.  
Sen gidince kar yağdı bak şakaklarıma.  
Kambur oldu hasretin bu bedene şiir yreklim

Alıp başını kaybolup gitsen de dşlerimden sessizce.  
Bu yürek bıraktığın son durakta.  
Bin umutla yanağıma kondurduğun.  
O tatlı veda busesinin hasretini beklemekte.  
Sen gidince değişti ne varsa hayatımda.  
Baba oldum evde mesela pos bıyıklı.  
İşte ırak, amele, usta, patron oldum mesela.  
Birilerine yar, can, canan oldu bu beden.  
Ama sen gidince şiir yreklim.  
Çölde kaybolup yiten bahtsız bedevi oldum.  
Sen gidince değişmeyen tek şey var hayatımda.  
Kapısını açıp misafir olduğun o kalp.  
Bir daha aılmamak üzere bir ömür boyu.  
Kapandı ruhumun en derin ufuklarında.

Sen gidince şiir yreklim  
Yreğimden başka hastası olmadı bedenimin.  
Her gün tonlarca kan pompaladı pervasızca.  
Yine de terk etmedi dostlarını, cananlarını.

Sevmek yürek ister şiir yreklim.  
Saatlerce yürek taşıyor muyum diye,  
Soruyorum kendi kendime.  
Beynimi parçalıyor anlamsız uğultular.  
Cevap arıyorum bulamıyorum.

Sen gidince değişti ne varsa etrafımda.  
Sevdalar flört olmuş ne i düğü belirsiz.  
Kaşın atan mı? Dersin.  
Yüzük atan mı? Dersin.  
Her ne deniyorsa onun adına şiir yreklim.

O açılmayan kapı bir ömür boyu.  
İşte o kapı, l seraplarına mustarip.  
Mecnunların yüreğini taşıyor bin umutla.  
İşte o kapı deliyor dağları şirin sevdalarına.  
Yanıyor yüreği Keremler gibi ateşlere.  
Kaybolup gitsen de dşlerimden sessizce.  
Yanağıma kondurduğun o veda busesini.  
Son durakta bekliyor olacak bu yürek.  
Bir mr boyu şiir yreklim.

Muammer Kars

## Var Olmak

Allah akıl vermez ise, nefsine söz geçer mi?  
Rabbin verdiği akıla, söyle Őükrün yeter mi?  
Cennete gitmekse gaye, dünya buna değer mi?  
Müslümanın tek derdi var, tağutlarını yıkmak.  
Sıkıntıya sabır edip, Rab katına ulaşmak.

İnsan temiz olmalıdır, kalbi pirü pak olsun.  
Gönlünde sevgi olmalı, yüreğe Őefkat dolsun.  
Gönöl gülŐeni açılsın, ruhunda amber koksun.  
Kulun amacı cihattır, gönöl putunu kırmak.  
Hakk'ın haklı davasını, zalimlere haykırmak.

Zalim mazlumu suçladı, bizler de beli dedik.  
Hakkı yerden kaldırana, birlikte deli dedik.  
İki yüzlü riyakara, yetmedi veli dedik.  
Müslümanın feraseti, dininde kavi durmak.  
Zalimi zillete sokup, mazlumları kaldırmak.

Kıyamete kadar sürer, Habil, Kabil savaşı.  
Őehitler Őahadet için, bırakmaz keŐik başı.  
Müminin Allah yolunda olmalıdır uğraşı.  
YaratılıŐ amacı ne, her zaman kalbe sormak.  
Peygamberler ocağında, sevgi ile yoğrulmak.

Muammer Kars